

SENTINTA CIVILA Nr.90/CA/2005

Sedința publică din 30 noiembrie 2005

Tribunalul format din :

PRESEDINTE : , judecător ,

GREFIER :

Din partea Parchetului de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud participă D-ul procuror :

Pe rol fiind pronunțarea sentinței în contecios administrativ ca urmare a acțiunii formulate de reclamanta "SRL Bistrița, împotriva pârâtei DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE BISTRITA-NASAUD."

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care.

Cauza s-a judecat în fond la data de 17 noiembrie 2005, când părțile prezente au pus concluzii în fond ce au fost consemnate în încheierea de ședință din acea zi și care face parte integrantă din prezenta sentință și când la cererea expresă a reprez. reclamantei în vederea depunerii la dosar a unor concluzii scrise s-a amânat pronunțarea pentru data de 24 noiembrie 2005, când instanța pentru a analiza toate actele de la dosar s-a amânat pronunțarea pentru data de azi 30 noiembrie 2005, când în urma deliberării s-a pronunțat următoarea sentință.

T R I B U N A L U L

deliberând, constată:

Reclamanta SC SRL Bistrița prin reprezentant legal a formulat contestație împotriva deciziei nr.40 din 25 iulie 2005, emisă de DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRITA-NĂSĂUD solicitând anularea deciziei ca netemeinică și nelegală.

În motivarea contestației se arată că prin contestația nr.102 din 26 octombrie 2004, reclamanta a înțeles să atace, în conformitate cu art.174 cod proc.fiscală, actul administrativ fiscal emis de Activitatea de Control Fiscal din cadrul DGFP Bistrița-Năsăud, primit de societate la 14 oct.2004.

Se mai arată că la data de 11 mai 2005 este emisă, conform procedurilor legale și îi este comunicată adresa nr.9280/11 mai 2005, prin care i se solicită acesteia să precizeze dacă contestația se referă la actul administrativ, respectiv decizia de impunere sau raportul de inspecție fiscală.

În răspuns la solicitarea de mai sus, reclamanta a formulat adresa nr.142/18 mai 2005, în care arată că prin contestația nr.102/26 oct.2004, s-a intenționat atacarea atât

a raportului de inspecție fiscală nr.3534/29 sept.2004, cât și a deciziei de impunere nr.3534/24 sept.2004, cu precizarea că raportul de inspecție fiscală constituie baza emiterii deciziei de impunere și reprezintă astfel o anexă a deciziei de impunere.

În aceste condiții activitatea de control fiscal, respectiv biroul de soluționare contestații, se investește cu soluționarea cauzei și emite decizia nr.40/2005 prin care se decide „respingerea ca decăzută din termen a contestației formulată de SRL pentru suma de lei, reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar și pe cale de consecință, menținerea măsurilor dispuse prin decizia de impunere nr.3534/24 sept.2004.

Se mai precizează că așa cum s-a reținut în motivarea deciziei, opinia Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor, potrivit căroră contribuabilii care formulează contestație împotriva raportului de inspecție fiscală, este considerat ca fiind formulată în termen contestația și împotriva deciziei de impunere în măsura în care contestația împotriva raportului de inspecție fiscală a fost depusă în termenul stabilit de lege, pe considerentul că raportul de inspecție fiscală reprezintă anexa deciziei de impunere.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud a formulat întâmpinare solicitând respingerea ca neîntemeiată a plângerii și menținerea deciziei atacate nr.40/25 iulie 2005, ca fiind temeinică și legală.

Se arată că prin decizia precizată mai sus, s-a respins contestația ca fiind decăzută din termen, pe motiv că potrivit art.178 al.1 cod proc.fiscală, „contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de impunere, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal”. Potrivit art.178 al.2 cod pr.fiscală, contestațiile îndreptate împotriva altor acte administrative fiscale (raport de inspecție fiscală) competența de soluționare aparține organelor emitente. Se reține că petenta reclamantă a luat la cunoștință de raportul de inspecție fiscală și de Decizia de impunere privind impozitul pe profit nr.3534/24 sept.2004 la data de 14 oct.2004.

Potrivit pct.4 din decizia de impunere, termenul de depunere a contestației este de 30 de zile de la comunicare dub sancțiunea decăderii, astfel că ultima zi de formulare a contestației împotriva deciziei de impunere, referitoare la impozitul pe profit era 15.11.2004.

Prin contestația formulată, reclamanta a contestat decizia de impunere referitoare la impozitul pe venitul micro și constatările referitoare la impozitul pe profit cuprinse în raportul de inspecție fiscală, astfel că pentru impozitul pe venitul micro, organul jurisdicțional s-a investit iar prin decizia nr.32/14. 04.2005 a soluționat cererea referitoare la acest impozit, iar pentru constatările cuprinse în raportul de inspecție fiscală referitoare la impozitul pe profit, contestația a fost trimisă de organul jurisdicțional

la emitentul raportului pentru competență soluționare, iar prin cererea nr.9904/18 mai 2005, reclamanta revine și arată că de fapt înțelege să atace decizia de impunere referitoare la impozitul pe profit.

În aceste condiții s-a investit cu soluționarea cererii privind impozitul pe profit, însă înainte de soluționarea pe fond a acesteia, a procedat la verificarea termenului de depunere a contestației formulate împotriva deciziei de impunere privind impozitul pe profit.

Astfel s-a constatat că ultima zi de depunere a contestației era 15.11.2004, iar precizarea petentei cuprinsă în adresa nr.9904, potrivit căreia înțelegea să atace și decizia de impunere privind impozitul pe profit, a fost depusă la 18 mai 2005, astfel că potrivit art.186 cod proc.fiscală, contestația nefiind depusă în termen de 30 de zile de la comunicare, sub sancțiunea decăderii, se constată depunerea acesteia cu întârziere de peste 6 luni, astfel că se apreciază această contestație ca fiind tardivă cu consecința decăderii din termenul de atac.

Se apreciază netemeinicia plângerii cu atât mai mult, cu cât potrivit art.182 al.1 teza ultimă, cod proc.fiscală, „soluționarea contestației se face în limitele sesizării”.

Adresa nr. 340761/10 mai 2005, a Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor, se apreciază că reprezintă doar o **opinie** a cărei însușire ar însemna încălcarea dispozițiilor în vigoare a Codului de proc.fiscală (art.178 al.1 și 2 și art.182 al.1), deoarece cele precizate în această adresă reprezintă o modificare viitoare, posibil să fie nesigură, care aduce modificări noi și care în prezent nu pot fi deduse din normele actuale.

La solicitarea instanței s-a acvirit dosarul nr.51/2005 a DGFP Bistrița-Năsăud, Biroul de soluționare a contestațiilor, în care s-a pronunțat decizia nr.40/25 iulie 2005.

La fond, reclamanta susține acțiunea așa cum a fost formulată în scris, cu precizările făcute în instanță, solicitând amânarea pronunțării pentru depunerea de concluzii scrise.

Procurorul de ședință solicită respingerea acțiunii reclamantei și menținerea deciziei nr.40/2005 ca temeinică și legală.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată că prin acțiunea în contencios administrativ, inițial intitulată „contestație”, reclamanta SC SRL Bistrița a înțeles să atace decizia nr.40/25 iulie 2005 a DGFP Bistrița-Năsăud, pentru motive de netemeinicie și nelegalitate.

Așa cum s-a reținut mai sus, reclamanta arată că prin contestația inițială nr.102/26.10.2004 a înțeles să atace actul administrativ fiscal, care în accepțiunea sa stă la baza emiterii deciziei de impunere nr.3534/29 sept.2004, implicit atacând și această decizie de impunere. Organul de soluționare însă a apreciat că, contestația

formulată cu nr.102 a fos soluționată prin decizia nr.32/14.04.2005, iar precizările ulterioare făcută de reclamantă prin cererea nr.9904 din 18 mai 2005, au fost soluționate prin decizia nr.40/25 iulie 2005 și are formulează obiectul prezentului dosar, fiind atacată cu acțiune în contencios administrativ fiscal (contestație).

Instanța apreciază că soluția de respingere ca decăzută din termen a contestației formulată de reclamantă pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar și respectiv menținerea măsurilor dispuse prin decizia de impunere nr.3534/24 sept.2004, este temeinică și legală.

Din actele existente în dosarul nr.51/2005 a DGFP Bistrița-Năsăud în care s-a pronunțat decizia nr.40/25 iulie 2005, rezultă în mod clar și indubitabil că, contestația nu a fost formulată de reclamantă în termenul legal prev.de lege, astfel că decizia atacată se privește ca fiind temeinică și legală, iar acțiunea reclamantei, ca fiind neîntemeiată, urmând a fi respinsă în consecință.

Cheltuieli de judecată nu s-au solicitat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta **SC SRL** cu sediul în Bistrița, în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE** cu sediul în Bistrița, str.1 Decembrie nr.6-8 județul Bistrița-Năsăud, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la pronunțare cu reclamanta și Parchetul și de la comunicare cu pârâta.

Pronunțată în ședința publică din 30 noiembrie 2005.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red.CL

Dact.ME 6 ex.

pt. conf. out.
AL